de bietplanter

CBB

Betteraviers belges - Belgische bietentelers

EDITO
Geen bieten meer zonder evenwichtige contracten

SUIKERMARKT
Wereldprijzen schieten omhoog, Europa wacht op zijn beurt

maandblad CBB • jaargang 60 • nummer 615 • oktober - november 2026 • P 806265

Nr. 615

In dit nummer:

3 Edito

4 In't kort

5 Tiense Suikerraffinaderij

7 Iscal

10 Suikermarkt

12 Kbivb

14 Maak kennis met

20 Varia

23 Campagne in beeld

Geen bieten meer zonder evenwichtige contracten

De bietencampagne draait momenteel op volle toeren. De rooi gaat verder ondanks de felle buien in de tweede helft van oktober, en de fabrieken draaien al bij al vrij goed, maar op het terrein is de realiteit complexer dan de gestroomlijnde verwerking van onze bieten in de fabriek doet vermoeden. Wat dit seizoen bovenal typeert, is de grote regionale variatie in opbrengsten. Die sterke regionale verschillen versterken de onzekerheid op het veld. Het telen van suikerbieten blijkt her en der een risicovolle onderneming, waarbij het weer en de bodemgesteldheid het rendement voor de planter in een handomdraai kunnen ondermijnen.

Die onzekerheid staat niet op zichzelf. Landbouwers maken immers voortdurend de afweging welke teelten het beste rendement en de meeste zekerheid bieden. In een markt waarin de graanprijzen en mogelijk ook aardappelen en industriegroenten op een aantrekkelijk niveau zitten, kan bij sommige bietentelers de verleiding groot worden om te kiezen voor alternatieven die minder teeltrisico en minder inkomensonzekerheid met zich meebrengen. Als de suikerindustrie in de toekomst voldoende bieten wil blijven ontvangen, zal zij met een aantrekkelijk en evenwichtig aanbod van contractvoorstellen moeten komen.

Hier wringt het schoentje: het veiligstellen van het areaal én de Belgische suikerproductie valt of staat met gebalanceerde contracten voor de komende teeltjaren. De tijd dat de planter als een afhankelijke leverancier van goedkope grondstoffen kon worden behandeld, is definitief voorbij. Bietentelers en bij uitbreiding alle landbouwers eisen én verdienen het om gewaardeerd te worden als volwaardige commerciële partners in de agrovoedingsketen.
Een eerlijke risicoverdeling, transparante prijsvorming en correcte voorwaarden zijn geen gunst: ze zijn een absolute voorwaarde voor het behoud van de teelt.

In dat kader is de naleving van de recente uitspraken van de Belgische Mededingingsautoriteit (BMA) in het dossier van de Tiense Suikerraffinaderij en de moedermaatschappij Südzucker AG van cruciaal belang. De BMA heeft duidelijke spelregels vastgelegd om een eerlijke en open marktverhouding te garanderen. Er moet strikt over gewaakt worden dat de conclusies van de mededingingsautoriteiten niet alleen op papier bestaan, maar ook op het veld en in de nieuwe contracten worden gerespecteerd. Ook onze Europese collega's kijken met bijzonder veel aandacht naar de gevolggave aan de conclusies van de BMA.

Een fabriek die geen gevolg geeft aan de richtlijnen van de BMA en de planters niet als gelijkwaardige partner behandelt, speelt met vuur. Ze riskeert zelfs een leegloop. De akkerbouwer-bietenteler heeft vandaag immers keuzes. Wanneer het rendement op basis van ontoereikende contractvoorstellen achterblijft en elke interprofessionele balans ontbreekt, zal de teler zonder aarzelen de overstap maken naar andere teelten.

De boodschap aan de suikerindustrie is dan ook helder: respecteer de regels, waardeer de teler en bied contracten die recht doen aan de risico's op het veld en stijgende productiekosten. Alleen met een eerlijk partnerschap blijft de suikerbiet een duurzame en rendabele pijler van de Belgische landbouw, en daar zullen wij vanuit de CBB voor blijven ijveren.

Hendrik Vandamme
Voorzitter CBB

In’t kort

Brazilië: In Brazilië verstoren aanhoudende regens de suikerrietoogst, terwijl de fabrieken door de hoge olieprijzen meer suikerriet naar ethanol stu- ren. De suikerproductie in de regio Centre-Sud lag in augustus 5,6 % lager dan een jaar eerder, en in de tweede helft van september zelfs 14,3 % lager. Voor het hele seizoen 2026/27 raamt het USDA de Braziliaanse productie op 42,2 miljoen ton, ongeveer 2,5 % minder dan vorig jaar.

India: India, de tweede producent ter wereld, schrapt voor 2026/27 het gebruik van suikerriet voor ethanol. De regering sloot op 16 oktober rietsap, suikerstroop en B-melasse uit van haar ethanoltender, om meer suiker voor de binnenlandse markt te houden nu het aanbod krap is. Analisten verwachten een Indiase productie rond 28,5 à 31 miljoen ton, amper genoeg voor het eigen verbruik, en sluiten invoer in 2027 niet uit.

Frankrijk: De Franse bietenoogst wordt zwaar getroffen door de droogte en hitte van 2026. De telersorganisatie CGB raamt de nationale productie zo’n 30 % lager en becijfert het verlies voor de hele keten op ongeveer 1 miljard euro. Lokaal lopen de opbrengstverliezen op tot 70 %, en duizenden hectare worden niet eens gerooid. Met een geschatte 68 t/ha tekent zich de zwakste opbrengst af sinds de door droogte en vergelingsziekte geteisterde campagne van 2020.

Duitsland: Marktleider Südzucker keerde in de eerste helft van het boekjaar 2026/27 terug naar winst, met een nettoresultaat van 61 miljoen euro tegenover een verlies een jaar eerder. De heropleving komt vooral van de biobrandstoffen; de suikertak bleef zwak. CEO Niels Pörksen verwacht hogere suikerprijzen, want volgens hem is de Europese markt ondervoorzien en ligt de oogst dit jaar ongeveer 1 miljoen ton lager.

Europa: De Europese suikerproductie zou in 2026/27 met 19 % terugvallen tot 13,4 miljoen ton, door de kleinere arealen en de droogte. Dat is een van de scherpste dalingen in jaren en vormt mee de basis voor het verwachte herstel van de markt.
Bron: EU Sugar Market Observatory, oktober 2026.
Thailand: De op een na grootste suikerexporteur ter wereld ziet zijn productie voor 2026/27 met ongeveer 16 % dalen tot zowat 9,5 miljoen ton, door het droge weer in de aanloop naar het seizoen. Dat versterkt mee het krappe wereldaanbod.

Rusland: Rusland verwacht voor 2026/27 een suikerproductie van ongeveer 6,3 miljoen ton en behoudt daarmee zijn hoge exportpotentieel. De late inzaai in de centrale regio’s vertraagde wel de start van de oogst: eind september was pas een derde van het areaal gerooid, goed voor 13 % minder bieten dan een jaar eerder.

China: Een recordproductie in China verklaart mee waarom de wereldmarkt in 2025/26 nog een overschot van 1,1 miljoen ton liet optekenen, net voor de verwachte omslag naar een tekort in 2026/27.

Oekraïne: De Oekraïense suikerproductie daalt voor het derde jaar op rij, tot ongeveer 1,4 miljoen ton in 2026/27 (-21 %). De telers verkleinen hun areaal omdat de EU-invoerquota een van hun belangrijkste afzetmarkten afknijpen.

Fabrieken draaien op volle toeren, maar de onderhandelingen blijven moeizaam

Loïs Penasse

Campagne verloopt industrieel vlot

De campagne verloopt verder in goede omstandigheden. Beide fabrieken draaien op volle toeren en er zijn geen pannes. Vorige week verwerkte Tienen gemiddeld 14.800 ton bieten per dag, of ruim 600 ton per uur. In Longchamps lag het gemiddelde op 18.500 ton per dag, of ruim 770 ton per uur. Die cijfers tonen aan dat de installaties goed draaien.

Het suikergehalte blijft prima, met gemiddeld 17,9°Z in Longchamps en 17,6°Z in Tienen. De grondtarra bedraagt respectievelijk 2,5 % en 2 %. Het gemiddelde rendement schatten we momenteel op ongeveer 85 ton per hectare. Dat cijfer is wel nog met de nodige voorzichtigheid te nemen, want de reinigers hebben hun eerste ronde nog niet afgerond.
De reinigers liggen op dit moment trouwens gemiddeld een dag voor op de planning. >>>

Pulpafhaling: opgelet op het einde van de campagne

We weten dat het in deze periode bijzonder druk is op het veld en dat de dagen te kort zijn om alles gedaan te krijgen. We begrijpen dan ook dat sommige planters de afhaling van hun pulp willen uitstellen om zich op de dringendste werkzaamheden toe te leggen.

Toch herinneren we eraan dat pulp een bederfelijk product is. Haalt een planter zijn bestelling niet af op de geplande datum, dan kan die niet bewaard worden tot hij langskomt: de pulp gaat dan naar een andere planter. De oorspronkelijke bestelling gaat vervolgens “in de koelkast”: de betrokken planter komt op een wachtlijst en verliest zijn voorrang voor een latere afhaling.

Het einde van de campagne is momenteel gepland op 19 december. De mogelijkheden om uit te stellen worden dus steeds beperkter. Schuiven veel planters hun bestelling door naar het einde van de campagne, dan valt niet te garanderen dat iedereen nog bediend wordt. Planters van wie de afhaling aan het einde van de campagne gepland staat en die hun afspraak nakomen, krijgen voorrang.

We vragen u dan ook om bij de planning van uw werkzaamheden rekening te houden met deze beperkingen en zo veel mogelijk vooraf te verwittigen als u verhinderd bent. Zo verloopt de afhaling voor iedereen vlotter.

Onderhandelingen 2027: nog onvoldoende vooruitgang

We hadden u graag goed nieuws gebracht in deze editie van de Bietplanter. Er vonden al verschillende onderhandelingsrondes plaats, maar de huidige voorstellen van de Tiense Suikerraffinaderij blijven voor ons onaanvaardbaar.

Het voorstel over de minimumprijs evolueert stilaan in een richting die aanvaardbaar zou kunnen worden, maar een essentieel element zit muurvast: het verdeelrooster van de suikerwaarde. Dat is nog altijd identiek aan het eerste voorstel dat de TS op tafel legde (bijna identiek aan het rooster van 2026).

Wij vinden nochtans dat zo’n rooster de evolutie van de suikermarkt beter moet weerspiegelen, zodat de planters meer meeprofiteren wanneer de markt aantrekt. De voorgestelde voorwaarden moeten in verhouding staan tot de waarde van de bietenproductie en een voldoende aantrekkelijke vergoeding bieden om de teelt interessant te houden.

Nog een element doet de wenkbrauwen fronsen: de TS wil nu terug naar een niveau van 110 % van het basiscontract, namelijk 100 % basiscontract plus 10 % aanvullend contract. Ter herinnering: de contractvolumes bedroegen 120 % in 2024, daalden naar 100 % in 2025 en vervolgens naar 75 % in 2026.

Wil de TS opnieuw meer areaal, dan moet ze ook de middelen inzetten om de planters te overtuigen, met aankoopvoorwaarden die aan hun verwachtingen beantwoorden. We kunnen van producenten niet verwachten dat ze zich sterker engageren zonder hun een voldoende stevig economisch perspectief te bieden.

We begrijpen volkomen dat u de contractvoorwaarden wilt kennen voordat u beslist welke volumes u volgende campagne wilt produceren. Zo’n engagement gaat u niet lichtzinnig aan, gezien de investeringen, de productiekosten en de risico’s waarmee u te maken krijgt.

Koers houden en uw belangen blijven verdedigen

Uw vertegenwoordigers blijven volop gemobiliseerd en zitten regelmatig samen met de TS om de voorstellen te doen evolueren. Ons doel blijft hetzelfde: een contract dat rekening houdt met de economische realiteit van de bedrijven en waarmee de biet haar plaats in onze teeltrotaties behoudt.

De gesprekken zijn moeilijk en de vooruitgang blijft voorlopig onvoldoende. Maar we blijven uw belangen vastberaden en constructief verdedigen. We begrijpen de huidige moeilijkheden en de onzekerheid over de komende campagnes, maar de vooruitzichten op de suikermarkt zijn bemoedigend. We moeten dus optimistisch blijven. De biet heeft sterke troeven, en we zijn ervan overtuigd dat ze op onze bedrijven een toekomst moet behouden. Dan moeten de voorgestelde voorwaarden de planters wel toelaten om zich er met vertrouwen voor te engageren. In die geest zetten we de onderhandelingen voort.

Campagne Iscal op volle toeren

Stefaan Van Haecke

1. De prestaties van de fabriek

Beeld: De fabriek draait op recordcapaciteit, met 12.000 tot soms 13.000 ton per dag, maar alles net buiten de verwerking (pulp/labo/logistiek) heeft soms moeite om dit hoge tempo bij te benen.

In de fabriek draait alles op volle toeren. De verwerkingscapaciteit bedraagt 12.000 tot soms 13.000 ton per dag, een enorme sprong vooruit in vergelijking met een nog niet zo ver verleden, en op dit moment ook een stuk boven de capaciteit van vorige campagne.
In het begin van de campagne verliep alles rondom de kern van de fabriek (de verwerking dus) echter minder vlot. Onder meer de pulpverwerking/afzetregeling en het receptielokaal hadden moeite om het hoge tempo te volgen. Na een aantal weken lijkt alles zowat zijn draai te vinden, maar vooral de receptie heeft, ook nu nog, van tijd tot tijd moeite om de noodzakelijke hoge snelheid van bietenontvangst te volgen.

Dankzij de hoge capaciteit loopt de fabriek inmiddels 3 dagen voor op de planning. Daarom stuurde Iscal de planning al een beetje bij: bieten moeten nu tegen de dinsdagavond voor de week van planning gerooid liggen. Enkel voor kraan Ingels blijft dit de donderdag. In het algemeen blijft overleg met uw agronoom en aandacht voor het weerbericht bij het plannen van het rooien raadzaam.

2. De situatie op het veld

Essentie: De rooiomstandigheden waren tot einde week 5 opperbest, maar de opbrengsten verschillen wel sterk per streek. De regen na de droogte verhoogde in eerste instantie het gewicht, maar deed het suikergehalte eerder dalen.

De bietencampagne is inmiddels meer dan 5 weken onderweg en verliep, tot storm Austen op de proppen kwam, onder uitstekende rooiomstandigheden. Nu hopen dat die 50 à 70 liter regen maar een kort intermezzo was. Ondanks de gemiddeld goede resultaten zijn er grote opbrengstverschillen tussen de verschillende streken. De langdurige droogte van afgelopen zomer heeft dieper naar het zuiden in Iscals wingebied, en op de eerder zanderige bodems, duidelijk sporen nagelaten. Waar op het einde van de zomer de bieten nog voldoende groen loof hadden, zorgde de latere regenval wel voor een sterke stijging van het tonnage.

Iscal op volle toeren, dag en nacht

Daar staat tegenover dat er op veel velden een ring van nieuwe bladeren werd gevormd. Dat ging ten koste van het suikergehalte in de wortels. Uit de resultaten blijkt bovendien dat in ongeveer één op de zeven stalen een beetje rot voorkomt, vermoedelijk als gevolg van de zomerhitte.

3. Schaarste op de pulpmarkt

Boodschap: De vraag naar pulp is bijzonder groot. Aanvaard de voorgestelde leverdata van uw agronoom meteen om een zo groot mogelijke leveringszekerheid te behouden.

De pulpmarkt staat momenteel flink onder hoogspanning. Door tegenvallende opbrengsten elders en mogelijk grote oogstverliezen in Frankrijk is de vraag sterk toegenomen. Ook bij Iscal wordt tegen het einde van de campagne eerder een tekort dan een teveel aan pulp verwacht.

Opbrengsten per streek – campagne 2026 (Iscal)

Op basis van percelen met code 'afgeleverd'.

Code	Regio	Ha bieten	Totale tarra (1)	Grondtarra (1)	Ton/ha	Suikergehalte (°Z) (2)
COL	Région des Collines	92	9%	2%	86	17,19
EEK	*Eeklose polders (2)*	*121*	*9%*	*6%*	*80*	*15,78*
FRA	France/Frankrijk	38	10%	3%	83	16,79
LIM	Limon	636	9%	2%	81	17,31
POP	Poperinge	-	-	-	-	-
QUE	Quévy	168	7%	1%	73	18,25
SAB	Sable Péruwelz	49	9%	2%	68	17,01
SCH	*Schelde polders (2)*	*81*	*11%*	*7%*	*91*	*15,86*
ZEE	Zeepolder	1.361	11%	2%	91	16,96
ZLO	Zandleem Oost-Vlaanderen	624	10%	2%	78	17,16
ZLW	Zandleem West-Vlaanderen	186	11%	2%	88	16,70
ZUW	Zuid-West-Vlaanderen	204	11%	2%	81	16,88
Totaal		**3.560**	**10%**	**2%**	**84**	**17,07**

(1) Totale tarra en koppentarra berekend op basis van alle leveringen (niet enkel op basis van volledig geleverde percelen).

(2) Suikergehalte te corrigeren op basis van vergelijkende tests – leveringen Dinteloord.

Als planter-pulpafnemer doet u er goed aan om de voorgestelde leverdatum van uw agronoom meteen te aanvaarden. Uitstel om praktische redenen houdt het risico in dat de levering niet langer gegarandeerd kan worden. Iedereen beleveren tijdens de laatste maand is immers praktisch onmogelijk.

4. Receptie, labo en koptarra

Punt: De samenwerking bij de receptie is een stuk verbeterd onder het nieuwe management, maar discussies over hoge koptarra blijven een knelpunt.

De opstart van de bietencampagne verliep niet volledig vlekkeloos. Hoewel er geen extreme problemen waren, zorgde de optelsom van defecten in het receptielokaal en niet-conforme handelingen voor spanning tussen de controleurs en de receptie. Positief is dat de nieuwe verantwoordelijken binnen de fabriek duidelijk bereid zijn om tot een consensus te komen. Maar ook hier gaat het langzaam en van tijd tot tijd op en neer...

De zwaarste discussies gaan nog steeds over de koptarra en de triage van de bieten die in het te ontkoppen staal terecht moeten komen. Ten opzichte van het vijfjarig gemiddelde is het percentage koptarra, op dit moment in de campagne, zeer hoog.

Naast de discussies in het labo is de hergroei van de bieten (de extra bladring) ook deels oorzaak van hogere koptarra's. We raden onze telers ook aan om hun gerooide bieten op dit punt zelf zorgvuldig te inspecteren. Waarschijnlijk zijn er zeer grote rasverschillen. Daarom hebben beide CoCo's via het CBB aangedrongen om het criterium koptarra in een (beperkt) aantal officiële rassenproeven terug op te nemen.

Koptarra per streek – bieten geleverd aan Fontenoy

Koptarra op netto (%).

Code	Regio	Koptarra op netto (%)
COL	Région des Collines	7,53
EEK	*Eeklose polders (2)*	*6,74*
FRA	France/Frankrijk	7,50
LIM	Limon	7,23
QUE	Quévy	6,58
SAB	Sable Péruwelz	6,89
SCH	*Schelde polders (2)*	*11,45*
ZEE	Zeepolder	9,19
ZLO	Zandleem Oost-Vlaanderen	8,58
ZLW	Zandleem West-Vlaanderen	9,52
ZUW	Zuid-West-Vlaanderen	9,04

Discussie of niet-volledige bieten wel of niet representatief zijn voor het onderstaal.

5. Uitzaai 2027 en de Europese suikermarkt

Bedenking: De weliswaar stijgende markt blijft een stuk onzeker door de huidige grote Europese voorraden. Zaai niet meer dan 100 % van de berekende oppervlakte uit voor een optimaal rendement.

De nieuwe aanvraag voor de uitzaai-intentie staat inmiddels op het extranet. De toekomst van de suikermarkt blijft echter onzeker door de nu nog aanwezige Europese voorraden en de grilligheid van de termijnmarkten. De 'futures' voor ruwe suiker op de wereldmarkt stijgen sterk, terwijl degenen die de verwerkte suiker op de Europese markt omvatten, veel trager omhooggaan. De 'spread' tussen beide neemt hierdoor af. Dit zou de suiker die door andere landen van buiten de EU, die via omwegen (inward-processing-suiker) op de Europese marktprijzen drukt, moeten afnemen. (Deze IPR-suiker zou eigenlijk tot mei 2027 niet op onze markt mogen komen.) Blijf in gedachten houden: onze prijs voor de nieuwe uitzaai wordt gemaakt door de verkopen vanaf 1 oktober 2027 tot september 2028...

Het praktische advies aan telers blijft hetzelfde: zaai minder dan 100 % uit van de oppervlakte die u berekent op basis van uw contract en het vijfjarig gemiddelde. Bieten die boven het contract worden geteeld, blijven financieel onrendabel.

6. Bestuurswissel: nieuwe CEO bij Iscal

Welkom: Vincent Michel start als nieuwe CEO. CoCo Iscal benadrukt het belang van transparante communicatie en een constructieve samenwerking.

Begin oktober werden we verrast door de komst van Vincent Michel als nieuwe CEO, nadat Steven Decuyper begin september was opgestapt. De exacte achtergrond van deze snelle wissel blijft voorlopig onduidelijk. CoCo Vlaanderen en CoCo Hainaut-Iscal heten de nieuwe CEO van harte welkom. We hopen dat de heer Michel, die uit een puur industriële omgeving komt, snel de specifieke dynamieken van een agrofoodindustrie onder de knie zal krijgen. Agrofoodmarkten zijn in principe vrij inelastisch, en degene die hiermee het best kan omgaan, wordt ook de meest succesvolle onderneming.

Binnen Iscal hebben we een zeer sterke traditie van interprofessioneel overleg, waarbij informatie-uitwisseling én het respecteren van gemaakte afspraken ervoor gezorgd hebben dat Iscal nog altijd bij de vooraanstaande suikerfabrieken van Europa behoort. We hopen deze werkwijze ook in de toekomst voort te zetten!

Vragen of opmerkingen bij uw resultaten e.a.? Neem contact op via cocovlaams@gmail.com of bel naar 0478/26 02 68.

Wereldprijzen schieten omhoog, Europa wacht op zijn beurt

Ruwe suiker bereikte op 15 oktober in New York 20,87 dollarcent per pond, het hoogste niveau in meer dan een jaar. Eind juli was dat nog ongeveer 15,6 dollarcent per pond (termijn maart 2027). In Londen wordt witte suiker verhandeld rond 544 $/t. In de EU daarentegen verroeren de officiële prijzen zich nog niet.

Elisa Roiné - Delépine

Voorraden kantelen naar een tekort

Het vertrekpunt was nochtans een markt met overschotten. Na een tekort van 3,46 Mt in 2024/25 zorgde het herstel van de oogsten in de grote productiegebieden ervoor dat de ISO een recordproductie van 182 Mt voorspelde voor 2025/26, met een overschot van 1,1 Mt suiker volgens de jongste raming. De prijzen waren sterk gedaald. Intussen is de trend gekeerd: voor 2026/27 rekent de ISO op een tekort van 0,2 Mt.

Verschillende factoren spelen tegelijk:

- Een Indiase moesson die volgens de Indiase overheid de zwakste in elf jaar zou kunnen worden, en de komst van El Niño, die ook Thailand bedreigt. India, dat zijn export beperkte, liet tot 31 oktober zelfs de invoer van 1 Mt ruwe suiker zonder invoerrechten toe;
- Brazilië, dat door de sterk gestegen olieprijs meer suikerriet naar ethanol stuurt (aan het begin van de campagne ging slechts 41 % van het vermalen riet naar suiker, tegenover 50 % een jaar eerder, en volgens Unica daalde de suikerproductie in Centraal-Zuid in juni met 26 %);
- Europa, dat duidelijk terugvalt: het Suikermarktobservatorium van de Europese Commissie verwacht dat de EU-productie met 19 % daalt tot 13,4 Mt, en Frankrijk zou volgens Agreste 25,3 Mt bieten oogsten (-29 %), het laagste niveau sinds minstens 1980.

EU: de prijs staat nog op 501 €/t

De jongste officiële prijs is die van juni: gemiddeld 501 €/t af fabriek, 35 €/t minder dan een jaar eerder. De EU-prijzen verschijnen met ongeveer twee maanden vertraging en weerspiegelen contracten die eerder werden afgesloten. Het herstel op de wereldmarkt is er dus nog niet in te zien.

Ook de voorraden verklaren die traagheid. Volgens de Europese Commissie en DG AGRI start de EU de campagne 2026/27 met 3,06 Mt suiker in voorraad, tegenover 2,30 Mt een jaar eerder. Zelfs met een sterk dalende productie deze campagne (geraamd op 13,4 Mt) zou de eindvoorraad aan het einde van de campagne nog 2,32 Mt bedragen, een normaal niveau.

Toch wijzen verschillende factoren op een stijging van de EU-prijs:

- Een sterk dalende Europese productie;
- Hogere wereldprijzen, waardoor invoer minder aantrekkelijk wordt;
- De opschorting van de IPR-regeling (actieve veredeling), die de invoer van te raffineren suiker beperkt.

De voorraden zijn echter nog ruim en de suikerinvoer blijft aanzienlijk: 769.000 t in tien maanden.
Bovendien dreigt de EU de gevolgen te ondervinden als de wereldprijzen weer dalen (door een lagere olieprijs of een moesson die minder nadelig uitvalt dan verwacht).

Voor de planters: een positief signaal, maar geen wondermiddel

De stijging verbetert de vooruitzichten voor de planters. Ze versterkt ook hun positie in de onderhandelingen over de contracten 2027 en geeft de suikerproducenten weer wat ademruimte.

Maar de volumes zijn er niet, en de stijging zit niet in de bietenprijzen van de lopende campagne.
In Frankrijk wordt de gemiddelde opbrengst geraamd op 67,8 t/ha (-24,5 %). Ongeveer 20.000 ha zou mogelijk niet gerooid worden, en de CGB meldt verliezen tot 70 % op sommige percelen. Een betere prijs compenseert geen ontbrekende tonnen, zeker niet nu de kosten in vijf jaar met 32 % zijn gestegen.

Areaal 2027: voorzichtigheid is geboden

Het bietenareaal in Europa krimpt al drie jaar. Voor de campagne 2026/2027 brachten sommige suikergroepen het zelfs met tot 25 % terug. Nu de prijzen weer stijgen, zal de verleiding groot zijn om het areaal opnieuw uit te breiden. De recente geschiedenis roept op tot terughoudendheid. De hoge prijzen van 2022-2023 (meer dan 850 €/t eind 2023) stimuleerden het areaal: de productie bereikte 16,6 Mt in 2024/25 en opnieuw in 2025/26, de voorraden zwollen aan en de EU-prijs verloor meer dan 300 €/t. Als elke producent tegelijk op hetzelfde signaal reageert, kan de markt al bij de oogst van 2027 kantelen, temeer omdat de huidige stijging volatiel blijft. Het is in het belang van de planters om van het herstel te profiteren zonder het te breken: een beheerst areaal, afgestemd op de contracten, in plaats van een algemene inhaalbeweging.

KONINKLIJK BELGISCH INSTITUUT TOT VERBETERING VAN DE BIET VZW
Molenstraat 45, B-3300 Tienen—info@kbivb.be—www.irbab-kbivb.be

De suikerbiet en haar teelttechniek

PVBC - PROGRAMMA VOORLICHTING BIET & CICHOREI, IN HET KADER VAN DE PRAKTIJKCENTRA.

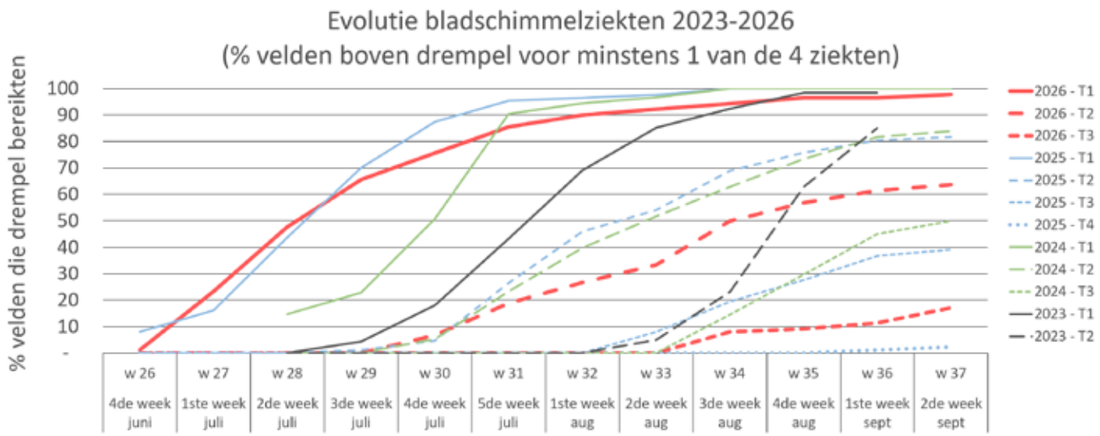
Bladziektenevolutie in 2026 volgens gegevens van onze waarschuwingsdienst

Voorkomen van bladziekten in 2026

Zoals de afgelopen jaren was Cercospora opnieuw de ziekte die domineerde. De observaties startten in 2026 al vanaf de laatste week van juni. Toen werden de eerste symptomen Cercospora waargenomen in enkele waarnemingspercelen van het KBIVB.
De eerste vlekken werden zowel gevonden op gevoelige als minder gevoelige rassen. De grafiek hieronder toont het verloop van het overschrijden van de ziektedrempels in 2026, voor een van de vier ziekten (Cercospora, witziekte, roest of Ramularia). De legende staat rechts en geeft voor de afgelopen 4 jaar weer wanneer de eerste drempel (T1) bereikt is, de tweede (T2), enzoverder.

In 2026 kwam Cercospora vroeg aanzetten door de ideale omstandigheden (warm weer en vochtige omstandigheden) en veel inoculum (startmateriaal) dat aanwezig was van de voorbije jaren. Juni was nog een natte maand, daarna kwamen juli en augustus die veel droger waren.

Cercospora overheerste en we zagen in het eerste deel van het seizoen een snelle stijging van het aantal percelen waar Cercospora gevonden werd. In de tweede week van juli (8/07) werd al op de helft van de percelen de eerste vlekken waargenomen. Merk op dat we een nultolerantie in 2026 en 2025 (rode en blauwe curve) hanteren, dit wil zeggen dat wanneer er Cercospora wordt opgemerkt de drempel automatisch overschreden wordt. (Dit was nog 5% drempel in 2024 en 2023.) We zien dat de curve sneller afzwakt dan in 2025 en 2024. Een verklaring kan zijn dat vanaf 1 juli een zeer droge periode aanbrak die liep tot 15 augustus. In Ukkel viel er deze zomer 200,0 mm (normaal 234,2 mm), maar werd wel gekenmerkt door de zeer droge periode van 1

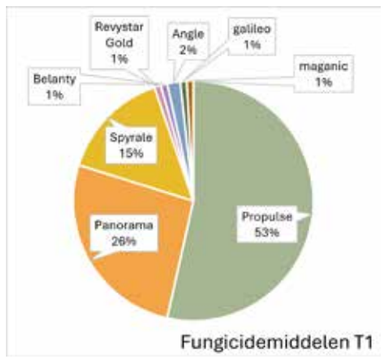
juli tem 15 augustus waar er slechts 13 mm viel. Uiteraard zijn hier regionale verschillen.

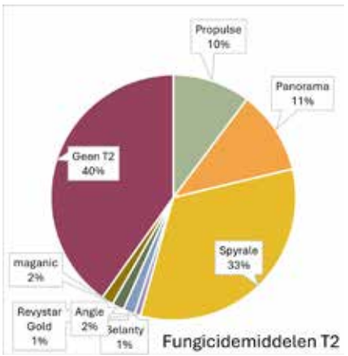
Begin augustus was ondertussen al 90% van de waarnemingspercelen aan de eerste drempel en 27% aan de tweede drempel. De tweede drempel (5% Cercospora) werd vaak maar nipt overschreden op dit moment. De ontwikkeling remt af, maar Cercospora is wel alom tegenwoordig. 70% van de percelen die we opvolgen was toen al voor een eerste keer behandeld geweest.

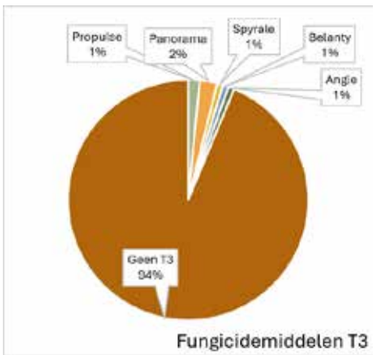
Naast Cercospora, werden de andere typische bladziekten, roest, witziekte en Ramularia, ook waargenomen, weliswaar in mindere mate. Roest kwam voor vanaf begin juli maar werd vooral meer opvallend naar het einde van augustus toe. In dezelfde trend werd witziekte waargenomen vanaf midden juli, maar ontwikkelde echt pas later. Ramularia trad slechts op enkele locaties op met een kleine toename naar het einde van het seizoen toe.

Fungicidetoepassingen in functie van de ziektedruk én het weer

Dit jaar werden fungicidebehandelingen door de trage evolutie van Cercospora en de droogte dikwijls uitgesteld aangezien het gewas niet meer in staat was het middel efficiënt op te nemen. Daarom werd er aangeraden wanneer nodig pas opnieuw te behandelen nadat de bieten weer fris loof ontwikkelden.
De mediaan van de eerste behandelingsdatum op onze waarnemingspercelen lag op 20 juli 2026 waar gevoeligere rassen voor Cercospora gezaaid waren en lag op 25 juli 2026 voor de meer tolerantere rassen. We zagen wel dat de allereerste velden behandeld werden vanaf begin juli en dit ongeacht het ras. De eerste symptomen verschenen dikwijls gelijktijdig op zowel tolerantere als minder tolerantere rassen zodat de behandeling bij beiden gelijktijdig viel. Daarom moeten tolerantere rassen zeker even goed in de gaten gehouden worden op het voorkomen van ziekten. Hun meerwaarde is vooral merkbaar later op het seizoen.
Ook al lag de behandelingsdatum zeer vroeg in 2026, in 2025 lag de mediaan nog vroeger, namelijk op 15 juli.
Dit seizoen werden er maximaal 3 behandelingen uitgevoerd. Meer dan 90% van de velden kregen een eerste behandeling, 60% een tweede en iets meer dan 6% een derde bespuiting
De figuren hieronder geven de voorlopige resultaten (110 velden) weer van de bevraging over toegepaste fungiciden voor behandeling 1 (T1), behandeling 2 (T2) en behandeling 3 (T3) in 2026. 80% van de eerste behandelingen werd uitgevoerd met een product op basis van ‘prothioconazole’. Als afwisseling werd bij de tweede behandeling voornamelijk Spyrale (difenoconcazool en fenpropidin) toegepast. De laatste figuur geeft dat in geval van een derde behandeling (T3) vaak weer een product op basis van prothioconazole werd gebruikt.

‘Vroeger was de biet een kerk’

Luc Picard heeft een landbouwbedrijf in Droog-Haspengouw, op vijf kilometer van de vroegere suikerfabriek van Oreye. Samen met zijn vrouw en kinderen Pieter en Leen runt hij een gemengd bedrijf met akkerbouw, fruit, varkens en een uitgebreide korte keten. Al ruim dertig jaar zet hij zich in voor het Verbond en CoCo Haspengouw. Een gesprek over een teelt die wat glans verloor en de steeds veranderende uitdagingen.

Lise Dehouwer

Julius von Gadern gerit (photo) dirige l'exploitation agricole du domaine homonyme avec Olivier Bellwage. Photo : Degaukolbe

Biografie

Luc groeide op in een landbouwersgezin. Na zijn studies startte hij als controleur voor het Verbond in de suikerfabriek van Oreye. Zo vindt hij al op jonge leeftijd zijn weg in de instanties die de bietentelers vertegenwoordigen. Terwijl zijn broer het ouderlijk bedrijf overnam, nam hij het bedrijf van zijn schoonouders over. De hoofdtak op dat moment zijn varkens. Ondertussen kwam daar heel wat bij. Ook het engagement van Luc blijft uitbreiden. Vandaag is hij vertegenwoordiger bij het Verbond en voor CoCo Haspengouw.

Van varkens naar akker en hoevewinkel

In 1992 nam u het bedrijf van uw schoonouders over. Hoe verliep dat?

Al van jongs af aan wist ik dat ik de boerenstiel wou verderzetten. Dat zit in het bloed. En ik heb er tot vandaag geen spijt van.
De overname van het bedrijf van mijn schoonouders was een logische keuze. Er waren geen andere kinderen, en mijn schoonouders gingen met pensioen. De eerste jaren sprongen ze nog vaak bij. Mijn vrouw werkt al sinds de start halftijds buitenshuis. Dat was een bewuste keuze. Wie alleen op de boerderij werkt, zit al snel vast tussen vier muren. Zelf heb ik veel contacten via het Verbond en CoCo Haspengouw, maar die contacten heeft mijn vrouw niet.

Toen we de boerderij overnamen was de hoofdtak varkens. Maar ook toen al lag mijn hart bij het veld. Dat is wat ik kende van thuis. Beetje bij beetje hebben we de akkerbouw uitgebreid: hier en daar iets overgenomen, iets bijgekocht. Altijd met kleine stappen. Zit daar een strategie achter? Het is vaak een kwestie van op het juiste moment op de juiste plaats zijn. En soms heb je geluk en soms tegenslag.

Vandaag werken we met z’n vier op het bedrijf: mijn vrouw, onze beide kinderen en ikzelf. Dat geeft de luxe dat we het werk kunnen verdelen. De kinderen nemen de korte keten voor hun rekening. De akkerbouw is voor mij. De varkens doe ik samen met Pieter. Iedereen heeft een eigen verantwoordelijkheid, want één iemand die alles overziet, dat werkt niet. Maar we springen bij waar het nodig is.

Voor de bieten deed ik vroeger alles zelf, ook het rooien. Maar twee jaar geleden ben ik daarmee gestopt. Een dag heeft maar 24 uur. Nu besteden we dat uit aan een loonwerker.

Hoe ziet het bedrijf er vandaag uit?

We hebben akkerbouw met de traditionele teelten: gerst, tarwe, suikerbieten, aardappelen en een beetje maïs. Daarnaast hebben we ook peren, dat is de streek hier. Voor de korte keten is er een groentetuin van anderhalve hectare, en we telen kersen en aardbeien. De varkens zijn er ook nog steeds, deels voor de korte keten, maar die tak groeit niet meer. Integendeel, tegen 2030 moeten we 60 procent reduceren. Of we moeten verbouwen. Dat is nog een groot vraagteken. Voor de winkel houden de kinderen ook schapen, kippen en kalkoenen. En voor Greenyard telen we erwten en bonen. Het zaaien en oogsten daarvan doet een vaste loonwerker.

Waarom de stap naar de korte keten?

Als gewone akkerbouwer of varkenshouder moet je al zeer groot zijn om er een volwaardig inkomen uit te halen. De overheid zet ook in op korte keten. Maar het blijft wel veel extra werk. En het is iets helemaal anders dan de rest van ons werk. We leren nog elke dag bij.

Een zekerheid die wegviel

Wat betekent de biet voor u?

Vroeger was de biet een kerk, een zekerheid. Economisch dan toch. Spijtig genoeg is die kerk ondertussen bijna afgebroken. En dan hebben we in onze regio nog geluk. We hebben goede grond en halen altijd behoorlijke opbrengsten. Maar als we dit jaar de minimumprijs krijgen, dan wordt het voor alle telers moeilijk. Want de kosten stegen voor iedereen, ook voor ons landbouwers.

Tot tien jaar geleden deden we bijvoorbeeld maar één ziektebespuiting, voor zo'n 35 euro per hectare. Nu hebben we regelmatig jaren met drie behandelingen, dan spreken we al gauw over 150 euro per hectare. Dat is een groot verschil.
Dat de prijzen tegenwoordig harder schommelen, daar moeten we mee leren leven. De lage suikerprijs drukt op de bietenprijs.

Maar ik hoop dat het slechtste jaar ondertussen achter ons ligt. Ze zeggen dat de suikermarkt weer in stijgende lijn zit. Ik hoop dat wij daarvan mogen meegenieten. Als de suikerprijs goed is, verdienen ook wij een correcte prijs. Zodat er iets blijft hangen om de slechtere jaren te overbruggen.

Ze zeggen dat de suikermarkt in stijgende lijn zit. Ik hoop dat wij daarvan mogen meegenieten.

Welke rol speelt de biet in uw rotatie?

Je moet rotatie hebben, monocultuur is het slechtste wat er is. De biet is altijd een goede rotatiefactor geweest. Toen de suikerfabriek van Oreye nog draaide, op vijf kilometer van hier, hielden we de rotatie korter. Toen zaten we aan één op drie. Nu zitten we op één op vijf of één op zes. Een ruimere rotatie is altijd goed.

Wat typeert de bietenteelt in Zuid-Limburg?

We zitten hier op de grens Vlaanderen-Wallonië: Droog-Haspengouw. En dat is goede grond voor bieten. Als je er ten minste goed voor zorgt. Daarom willen we genoeg organische stof in de bodem krijgen. Zo creëren we een buffer en kunnen we ons beschermen tegen een extremer klimaat. Dat laatste hebben we deze zomer al mogen ondervinden.

De opbrengst zal door de hitte een stuk lager liggen dan vorig jaar. Al denk ik dat de opbrengst in onze regio nog zal meevallen. Vanmiddag zijn de eerste bieten geladen, dus cijfers heb ik nog niet. Al het werk ligt nu achter ons, meer kunnen we als landbouwer niet doen. Ik vertrouw erop dat het suikergehalte niet te slecht is.

Zijn er andere uitdagingen?

Onze percelen zijn erosiegevoelig. Sinds enkele jaren ploegen we zo weinig mogelijk en proberen we het organische stofgehalte op te trekken. En er is ook druk

op de landbouwgrond. Hier ligt niet de duurste grond van het land, maar de prijzen stijgen gestaag. En onze velden liggen niet in blok.

'Wij maken zelf onze rekening wel'

De Tiense Suikerraffinaderij vroeg voor 2026 een forse inkrimping van het areaal. Hoe hebt u dat opgevangen?

We hebben een kwart minder bieten gezaaid en iets meer graan. In de regio zie ik dat er veel koolzaad gezaaid is, en ook iets meer maïs. Maar ook de graanopbrengst lag dit jaar wat lager door de hete zomer. En voor granen hang je af van de wereldmarktprijs, door de oorlog lag die dan weer wat hoger.
De beperkingen voor het inzaaien van de bieten werden heel laat meegedeeld. Daardoor waren veel telers verontwaardigd. Waarom laten ze dat niet vroeger weten? Dan kun je een beter alternatief zoeken. Als we twintig jaar terugkijken, hebben al heel wat landbouwers de biet vaarwel gezegd.

Wat verwacht u van de fabriek?

Ik begrijp dat het voor de mensen van de fabriek ook niet altijd eenvoudig is, de prijzen zijn de prijzen. Maar ze moeten goed communiceren met de landbouwers en open kaart spelen. Wat ik moeilijk vind, is dat ze bij het begin van de onderhandelingen altijd onze rekening maken. Maar zij moeten zorgen voor een correcte prijs voor de bieten. Onze rekening maken we zelf wel.

Cercospora, vergeling en wat ons nog wacht

Welke ziekten en plagen bezorgden u de voorbije seizoenen de meeste kopzorgen?

In 2024 was cercospora enorm. Hier in de buurt konden we het redelijk onder controle houden. Mede dankzij een nauwe samenwerking met het Bieteninstituut. Zij doen proeven op onze percelen. Ze tellen en observeren, en zeggen wanneer het tijd is voor een behandeling. Op hun kaart zie je de aantasting en wanneer de schadedrempel bereikt is. Ik heb veel vertrouwen in het instituut, ze maken er duidelijk werk van.
Dat is nodig nu het klimaat zo onvoorspelbaar is. Dit jaar hebben we bijvoorbeeld heel vroeg gesproeid en dan zes tot acht weken niet. In een normaal groeiseizoen is dat veel te ver uit elkaar. Maar dit jaar was de plant niet in staat om het goed op te nemen door de droogte en de warmte. Ik ben blij dat het instituut daarbij kon ondersteunen. Ze onderzoeken ook wat er nog allemaal op ons afkomt. Zodat we ons kunnen voorbereiden.

En in 2025 en 2026?

Wat betreft ziektes viel het dit jaar en vorig jaar mee. In 2025 was de onkruidbestrijding wel een kopzorg: alles was goed tot de bieten de rijen sloten, en dan kwam er achteraf toch nog wat vuil door. Elk jaar is anders. We leren steeds bij.

Cercospora wordt moeilijker te bestrijden door resistentie tegen fungiciden. Hoe pakt u dat aan?

Er zijn ook meeldauw en andere

ziekten, maar cercospora richt economisch de meeste schade aan. Voor de laatste levering kies ik elk jaar cercoresistente rassen, voor de andere leveringen gewone rassen. Voor de timing volg ik het waarschuwingssysteem van het instituut.

Hoe houdt u het vergelingsvirus onder controle nu de neonicotinoïde zaadbehandeling verdwenen is?

Er wordt nu meer actieve stof gebruikt dan vroeger. Gemiddeld moeten we de bieten twee keer besproeien met een insecticide. Maar ook hier speelt het instituut een grote rol. Op hun proefvelden tellen ze de bladluizen, en ze alarmeren ons wanneer de schadedrempel bereikt is. En uiteraard ga ik zelf ook regelmatig kijken op de velden.

Als we ongerust moeten zijn over iets wat nog zou kunnen komen, dan kunnen we nooit meer slapen.

In Duitsland en Frankrijk richten SBR en stolbur grote schade aan. Bent u ongerust?

Ik volg het zeker op, want het komt dichterbij en de schade is aanzienlijk. Maar voorlopig komen we het hier, bij de landbouwers die aan Tienen leveren, nog niet tegen. Al zal dat wel ooit komen. En ik denk niet dat ze al weten hoe ze het kunnen tegenhouden. De veredeling werkt aan SBR-resistente rassen, maar voorlopig leverde ook dat nog niks op. Ongerust ben ik er nog niet over. Als we ongerust moeten zijn over iets wat zou kunnen komen, dan kunnen we nooit meer slapen.

Wat verwacht u van het onderzoek en de overheid?

Als het ooit hier komt, moet het instituut ons inlichten. Ze moeten uitleggen wat het is en hoe we kunnen voorkomen dat het zich uitbreidt. En hopelijk heeft de veredelingssector tegen dan resistente rassen. Ook zij spelen een belangrijke rol.

Campagne 2026 en duurzaamheid

Hoe lopen de oogst en de levering dit najaar?

De oogst loopt goed op dit moment, en de levering zit ongeveer op de geplande datum. Over de opbrengst en het suikergehalte kan ik nog niets zeggen. De eerste lading is opgehaald. Ook de samenwerking met de recepties en de controleurs verloopt vlot. Zolang we niet veel horen, is het in orde.

Hoe staat u tegenover programma's zoals Climate Farming van de Tiense Suikerraffinaderij en Beneo?

Duurzaamheid is belangrijk. Zelf werk ik met groenbedekkers en niet-kerende bodemwerking. Vroeger kon je bij Tiense Suiker ook duurzaamheidsacties doen, met een vergoeding voor je inspanningen. Maar door dalende prijzen hebben ze in de winter alles afgeblazen voor 2026. Achteraf hoorden we dat hier en daar landbouwers gecontacteerd werden om toch verder te werken rond Climate Farming. Dat gebeurde zonder medeweten van het Verbond en wat het inhoudt, weten we nog steeds niet goed. Maar we hebben er geen goed gevoel bij.

Het kan niet de bedoeling zijn dat de fabriek zo selectief te werk gaat en kiest wie meedoet. Elke ton bieten die geleverd wordt, moet dezelfde vergoeding krijgen. Ik hoor dat Vegaplan werkt aan een allesomvattend plan voor alle teelten. Dat lijkt me beter dan dat elke afnemer zijn eigen programma heeft.

Ziet u kansen in diversificatie of energieproductie?

In de regio wordt meer koolzaad geteeld, ook voor olie en energie. Zelf teel ik geen koolzaad. Een kwarteeuw geleden hebben we met PIBO een paar jaar proeven gedaan, maar daarna verdween het weer uit het teeltplan. Misschien komt het nog terug.

'Elke regio is anders'

Waarom engageert u zich in het Verbond en in CoCo Haspengouw?

Na mijn opleiding, in 1991, heb ik zeven jaar als controleur voor het Verbond gewerkt in de suikerfabriek van Oreye. Zo kwam ik in contact met de mensen van het Verbond. Ik rolde er dus in, maar het is ook een overtuiging. Elke regio is anders en moet vertegenwoordigd worden. Iedereen brengt iets anders in. Maar het wordt steeds moeilijker om mensen te vinden voor die functies. Niet onlogisch, want we zijn ook met steeds minder landbouwers.

Hoe houdt u voeling met de telers in uw regio?

We zitten dicht bij PIBO, de landbouwschool, veel contacten lopen via de school. En de boeren uit de omliggende dorpen weten me te vinden. Vroeger kwamen we geregeld samen, nu niet meer. Als er ergens iets is, wordt er gebeld en doorgebeld.

'We moeten volhouden'

Heeft u nog een boodschap voor collega's of beleid?

Politici mogen niet te snel denken dat ze de landbouw niet nodig hebben. De dag waarop er in België niets meer geproduceerd wordt, wil ik niet meemaken. Dat is slecht voor de consument en voor het hele land. Veel mensen beseffen niet hoeveel er nog van de landbouw afhangt. Luister dus naar ons, want we hebben elkaar nodig. En voor collega-landbouwers zou ik zeggen: hou vol. Kijk uit naar de goede jaren en neem de slechte erbij.

Vincent Michel kiest voor Iscal als nieuwe uitdaging
Zijn ambitie: een duurzame toekomst uitbouwen voor de Belgische biet

Kennismaking op het terrein

Vincent kwam op 1 oktober aan het hoofd van Iscal, midden in de campagne, en werd meteen in het diepe gegooid. Een van zijn prioriteiten is de dialoog met de vertegenwoordigers van de planters voortzetten. Daarnaast wil hij alle landbouwers leren kennen, tijdens toekomstige bezoeken aan de suikerfabriek of op de vergaderingen aan het einde van de campagne. Zijn doel is duidelijk: de realiteit op het terrein begrijpen, luisteren naar de verwachtingen en het vertrouwen tussen Iscal en de planters versterken.

De biet, een rendabele en duurzame teelt

Vincent is er vast van overtuigd dat de bietenteelt voor de Belgische landbouwers een speerpunt moet blijven, en een rendabel speerpunt. In een landbouwcontext die volop in verandering is, wil hij een stabiele sector verstevigen die de planters een solide financiële basis biedt. Het CBB en Iscal delen die ambitie, die steunt op een transparant en duurzaam partnerschap.

Iscal, een Europees vlaggenschip

Met zijn ervaring in de cementindustrie en de blik resoluut op de toekomst gericht, wil Vincent van Iscal een vlaggenschip van de Europese suikerindustrie maken. Daarvoor blijft Iscal investeren in een steeds performantere fabriek, met aandacht voor de veiligheid van alle medewerkers en voor de verdere uitbouw van de eigen duurzaamheidsstrategie. Door samen de bieten- en suikersector te versterken, bouwen Iscal en het CBB aan een toekomst waarin de biet een duurzame, rendabele en trots Belgische teelt blijft.

Frankrijk: biet en tarwe moeten vliegtuigen doen vliegen

De bietensector zoekt volop nieuwe afzetmarkten, en de luchtvaart dient zich aan als veelbelovende piste. Suikergroep Tereos heeft samen met Airbus, Safran en Technip Energies de joint venture Rebound opgericht om in de haven van Duinkerke een grote fabriek voor duurzame vliegtuigbrandstof (SAF) te bouwen.
De fabriek mikt op een productie van ongeveer 160.000 ton SAF per jaar, wat ze tot een van de grootste installaties van dit type in Europa zou maken. Ze gebruikt de zogenaamde Alcohol-to-Jet-technologie, waarbij ethanol wordt omgezet in synthetische kerosine. De grondstof is “geavanceerde ethanol”, gemaakt uit landbouwresten zoals stro, bietenbijproducten en tarweschillen, en dus niet uit gewassen die speciaal voor brandstof worden geteeld.

De productie zou rond 2030 van start gaan. De definitieve investeringsbeslissing hangt nog af van technische studies en vergunningen, die in de tweede helft van 2026 moeten rondkomen. Voor de bietensector betekent het project op termijn een bijkomend industrieel afzetkanaal, al wijzen de initiatiefnemers erop dat SAF voorlopig nog veel duurder is dan fossiele kerosine en dat er nog steunmechanismen en productiecapaciteit nodig zijn.

Polen: telers verwerpen het prijsaanbod voor 2027

In Polen zijn de onderhandelingen over de bietencontracten voor 2027 op een krachtmeting uitgedraaid. Begin oktober liepen in Warschau de gesprekken tussen suikerfabrikant KGS (Krajowa Grupa Spożywcza) en de koepel van bietentelersverenigingen vast. Op 23 oktober boog een parlementaire landbouwcommissie zich over het dossier, met vertegenwoordigers van de telers en het ministerie van Staatsvermogen.

De inzet is de prijs. De aangeboden basisprijs van ongeveer 26 euro per ton werd door de telers afgewezen; zij verwijzen naar de circa 46 euro per ton die in 2023 werd betaald. KGS verlaagde het contractvolume voor de lopende campagne al met 10 tot 16 procent, maar kondigde aan geen verdere verlagingen te zullen doorvoeren.

Voor de lopende campagne 2026/27 verandert er weinig, maar het echte risico ligt in 2027/28: als de voorwaarden niet verbeteren, dreigen de telers een deel van hun bietenareaal om te schakelen naar maïs of andere akkerbouwgewassen. Minder bieten zou de suikeraanvoer in de regio verkrappen en de vraag deels verschuiven naar andere EU-producenten. Het conflict illustreert de bredere spanning tussen telers en verwerkers nu de markt kantelt.

Een advertentie in de Bietplante...

Kent u een bedrijf dat de Belgische bietentelers wil bereiken? Denk aan landbouwmachines, spuittechnieken, banden, digitale toepassingen, teeltregistratie...

Vertel hen over de Bietplanter! Ons blad wordt verspreid onder 5.500 landbouwers, een professioneel en actief publiek met oog voor innovatie. Geïnteresseerde bedrijven kunnen de formaten en tarieven opvragen bij Isabelle Roelandts (isabelle.roelandts@cbb.be), die hen graag verder helpt.

Wereldwijd: het weer dicteert de suikermarkt in 2026/27

In juni 2026 bevestigde de Amerikaanse weerdienst NOAA dat er een El Niño aan de gang is, en de kans is groot dat die uitgroeit tot een van de krachtigste ooit gemeten. Dat fenomeen, dat de temperaturen in de Stille Oceaan opstuwt, zet zijn stempel op de grote suikerproducenten en helpt verklaren waarom de wereldmarkt dit jaar van een overschot naar een tekort kantelt.

El Niño brengt doorgaans droogte in Zuid- en Zuid-oost-Azië: India kreeg een zwakkere moesson en in Thailand drukte het droge weer de rietaanplant. Paradoxaal genoeg zorgt hetzelfde fenomeen voor overvloedige regen in Brazilië, waar de natste winter in een eeuw de rietoogst in Centre-Sud verstoorde. Omdat net die landen samen het leeuwendeel van de wereldproductie leveren, weegt het weer dit jaar bijzonder zwaar op de mondiale balans.

Ook Europa ontsnapte niet aan de weersextremen: een uitzonderlijke zomerdroogte, in Frankrijk plaatselijk de droogste in decennia, knabbelde aan de opbrengsten, al staat die niet rechtstreeks met El Niño in verband. Het samenspel van al deze factoren deed de prijzen fors herstellen en maakt de vooruitzichten onzeker: analisten waarschuwen dat een tegenvallende oogst het wereldtekort nog flink kan vergroten.

Britse bietencontract 2027/28: lagere prijs, meer keuze

Na maanden onderhandelen en een dreigende arbitrage bereikten British Sugar en NFU Sugar een akkoord.

Moeizame onderhandelingen

Ook bij onze Britse collega's verliepen de onderhandelingen allesbehalve vlot. Suikerproducent British Sugar en plantersorganisatie NFU Sugar lagen maandenlang overhoop over de bietenprijs voor 2027/28. Begin augustus startte British Sugar zelfs een arbitrageprocedure. Op 5 oktober kwam er toch een akkoord aan de onderhandelingstafel. NFU Sugar noemt het resultaat eerlijk, maar het proces "lang en duur".

Drie formules, vrij te combineren

De Britse planters kunnen hun contracttonnage verdelen over drie formules:

- Vaste prijs: £28,50/t voor maximaal 50 % van het contract. Vorig jaar was dat nog £30/t, in 2025/26 £33/t.
- Basisprijs met marktbonus: een gewaarborgde £25,50/t, plus 25 % van de meerwaarde zodra de gemiddelde witsuikerprijs af fabriek van British Sugar boven 560 €/t uitkomt.
- Indexcontract: voor maximaal 50 %, gekoppeld aan de termijnmarkt voor ruwe suiker (No. 11) en de wisselkoers pond-dollar.

Daarnaast loopt voor de oogst 2027 een proefproject met termijnverkoop. Via een app van handelshuis Czarnikow kunnen planters vooraf tot 10 % van hun contract verkopen, op basis van de termijnnotering voor ruwe suiker van oktober 2027.

Wat leren we eruit?

Opvallend is de marktbonus: de planter deelt rechtstreeks mee in een hogere suikerprijs boven een vastgelegde drempel. Dat is precies het soort mechanisme dat ook de CBB vraagt: een verdeling van de suikerwaarde die de planter laat meeprofiteren als de markt aantrekt. Tegelijk toont het Britse voorbeeld dat ook daar de vaste prijs daalt en dat de keuze tussen zekerheid en marktrisico steeds meer bij de planter komt te liggen.
Bronnen: Farmers Weekly (5 oktober 2026), British Sugar, NFU Sugar.

De campagne in beeld

CBB

Betteraviers belges – Belgische bietentelers

Maandblad van de Confederatie van de Belgische Bietenplanters vzw
Anspachlaan 111 / 10 • 1000 Brussel
T. 02 513 68 98 • F. 02 512 19 88 • www.cbb-belgium.be • lebetteravier@cbb.be

COLOFON
Verantwoordelijke uitgever: Hendrik Vandamme, Voorzitter CBB
Uitgave en publiciteit: Isabelle Roelandts
Verantwoordelijke voor de suikerbiettechniek: KBIVB Tienen
Druk: Antilope De Bie

Jaarabonnement: België € 24,00 • EU-land € 44,00 • Niet EU-land € 54,00
IBAN BE 70 1031 0384 3925 • BTW BE 0445.069.157

Volg ons!

LinkedIn

Facebook

Instagram